

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/283

af 18. februar 2020

om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde med henblik på bekæmpelse af momssvig

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ⁽³⁾ fastsættes bestemmelser bl.a. om lagring og udveksling i elektronisk form af specifikke oplysninger vedrørende merværdiafgift (moms).
- (2) Væksten i elektronisk handel («e-handel») letter det grænseoverskridende salg af varer og ydelser til de endelige forbrugere i medlemsstaterne. I denne forbindelse forstås ved grænseoverskridende e-handel leveringer, hvorefter momsen skal betales i én medlemsstat, men leverandøren er etableret i en anden medlemsstat, på et tredjelandsområde eller i et tredjeland. Svigagtige virksomheder, der enten er etableret i en medlemsstat, på et tredjelandsområde eller i et tredjeland, udnytter imidlertid e-handelsmulighederne for at opnå urimelige markedsfordele ved at omgå deres forpligtelser vedrørende moms. Hvor princippet om beskatning på bestemmelsesstedet finder anvendelse, fordi forbrugere ikke har nogen regnskabsforpligtelser, har forbrugsmedlemsstaterne behov for passende redskaber til at opdage og kontrollere sådanne svigagtige virksomheder. Det er vigtigt at bekæmpe grænseoverskridende momssvig som følge af visse virksomheders svigagtige adfærd inden for grænseoverskridende e-handel.
- (3) Samarbejde mellem medlemsstaternes skattemyndigheder («skattemyndighederne») om bekæmpelse af momssvig har indtil nu normalt været baseret på registre hos de virksomheder, der er direkte involveret i den afgiftspligtige transaktion. Ved grænseoverskridende leveringer mellem virksomheder og forbrugere, som er typiske inden for e-handel, er det muligt, at disse oplysninger ikke er direkte tilgængelige. Skattemyndighederne har derfor behov for nye redskaber for at gøre det muligt for dem at bekæmpe momssvig på en effektiv måde.

⁽¹⁾ Udtalelse af 17.12.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 240 af 16.7.2019, s. 29.

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

- (4) Ved langt de fleste grænseoverskridende onlinekøb, der foretages af forbrugere i Unionen, gennemføres betalingerne via betalingstjenesteudbydere. Med henblik på at udbyde betalingstjenester råder en betalingstjenesteudbyder over specifikke oplysninger til at identificere modtageren eller betalingsmodtageren i forbindelse med den grænseoverskridende betaling sammen med nærmere detaljer om betalingsdatoen, -beløbet og den medlemsstat, som betalingen stammer fra. Sådanne oplysninger er nødvendige for, at skattemyndighederne kan udføre deres basale opgaver med at opdage svigagtige virksomheder og fastslå forpligtelserne til at betale moms i forbindelse med grænseoverskridende leveringer mellem virksomheder og forbrugere. Det er derfor nødvendigt og rimeligt, at de relevante momsoplysninger, som betalingstjenesteudbydere råder over, gøres tilgængelige for medlemsstaterne, og at medlemsstaterne kan lagre disse oplysninger i deres centrale elektroniske systemer og fremsender dem til et centralt elektronisk system med betalingsoplysninger for at opdage og bekæmpe grænseoverskridende momssvig, navnlig hvad angår leveringer mellem virksomheder og forbrugere.
- (5) Det er derfor med henblik på en effektiv bekæmpelse af momssvig nødvendigt og rimeligt at give medlemsstaterne redskaber til at indsamle, lagre og fremsende oplysninger fra betalingstjenesteudbydere og at give medlemsstaternes Eurofiscforbindelsesembedsmænd adgang til disse oplysninger, når de har forbindelse til en efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig. Disse redskaber er væsentlige, da skattemyndighederne har behov for disse oplysninger med henblik på moms kontrol for at beskytte de offentlige indtægter såvel som lovlydige virksomheder i medlemsstaterne, hvilket igen beskytter beskæftigelsen og Unionsborgerne.
- (6) Det er vigtigt, at medlemsstaternes behandling af oplysninger om betalinger står i rimeligt forhold til målet om bekæmpelse af momssvig. Derfor bør oplysninger om forbrugere eller betalere og om betalinger, der efter al sandsynlighed ikke er forbundet med økonomisk virksomhed, ikke indsamles, lagres eller fremsendes af medlemsstaterne.
- (7) Med henblik på at opfylde målet om en mere effektiv bekæmpelse af momssvig bør der oprettes et centralt elektronisk system med betalingsoplysninger («CESOP»), hvortil medlemsstaterne fremsender de betalingsoplysninger, som de indsamler og kan lagre på nationalt plan. Med hensyn til individuelle betalingsmodtagere bør CESOP lagre, aggregere og analysere alle relevante momsoplysninger vedrørende betalinger, der fremsendes af medlemsstaterne. CESOP bør give et fuldstændigt overblik over de betalinger, som betalingsmodtagerne har modtaget fra betalere, der befinder sig i medlemsstaterne, og stille resultatet af specifikke analyser af oplysninger til rådighed for Eurofiscforbindelsesembedsmænd. CESOP bør være i stand til at genkende flere registreringer af den samme betaling, f.eks. kan den samme betaling indberettes fra både banken og kortudstederen for en bestemt betaler, at rense de oplysninger, der modtages fra medlemsstaterne, f.eks. ved at fjerne duplikater og rette fejl i data, og bør sætte Eurofiscforbindelsesembedsmænd i stand til at krydstjekke betalingsoplysninger med de momsoplysninger, de er i besiddelse af, at foretage undersøgelser som led i en efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig og at tilføje supplerende oplysninger.
- (8) Beskatning er et vigtigt mål i relation til Unionens og medlemsstaternes generelle samfundsinteresser, hvilket er blevet anerkendt i forbindelse med de begrænsninger, der kan pålægges forpligtelserne og rettighederne, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ og (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾. Begrænsninger i forbindelse med databeskyttelsesrettigheder er nødvendige på grund af arten og omfanget af de oplysninger, der stammer fra betalingstjenesteudbydere, og skal baseres på de specifikke betingelser, der er fastsat i Rådets direktiv (EU) 2020/284 ⁽⁶⁾. Da betalingsoplysninger er særligt følsomme, er klarhed nødvendig i alle faser af datahåndteringen med hensyn til, hvem der er den dataansvarlige eller databehandleren i henhold til forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.
- (9) Det er derfor nødvendigt at anvende begrænsninger for den registreredes rettigheder i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 904/2010. Fuld anvendelse af de registreredes rettigheder og forpligtelser ville således i høj grad undergrave målet om effektiv bekæmpelse af momssvig og ville give de registrerede mulighed for at hindre igangværende analyser og undersøgelser på grund af den store mængde oplysninger, der fremsendes af betalingstjenesteudbydere, og den mulige spredning af anmodninger fra registrerede til medlemsstaterne, Kommissionen eller begge. Dette ville reducere skattemyndighedernes kapacitet til at forfølge målet for denne forordning ved at bringe de undersøgelser, analyser, efterforskninger og procedurer, der gennemføres i overensstemmelse med denne forordning, i fare. Derfor bør der gælde begrænsninger for de registreredes rettigheder, når oplysninger behandles i overensstemmelse med nærværende forordning. Målet om bekæmpelse af momssvig kan ikke nås med andre, mindre indgribende foranstaltninger med samme effektivitet.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere (se side 7 i denne EUT).

- (10) Kun Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør have adgang til betalingsoplysninger, som er lagret i CESOP, og udelukkende med det mål at bekæmpe momssvig. Disse oplysninger kan ud over momsansættelse også anvendes til ansættelse af andre skatter, told og afgifter som fastsat i forordning (EU) nr. 904/2010. Disse oplysninger bør ikke anvendes til andre formål, f.eks. kommercielle formål.
- (11) Hver medlemsstat bør, når de behandler betalingsoplysningerne i overensstemmelse med denne forordning, som er lagret i deres centrale elektroniske system, respektere grænserne for, hvad der er rimeligt og nødvendigt med henblik på at efterforske mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.
- (12) For at sikre de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679, er det vigtigt, at oplysninger om betalinger ikke anvendes til automatiske individuelle afgørelser, og de bør derfor altid kontrolleres i forhold til andre skatteoplysninger, som er tilgængelige for skattemyndighederne.
- (13) For at bistå medlemsstaterne med at bekæmpe momssvig og opdage svindlere er det nødvendigt og rimeligt, at betalingstjenesteudbydere fører registre over oplysninger om betalingsmodtagere og betalinger i forbindelse med de betalingstjenester, som de leverer, i tre kalenderår. Denne periode giver tilstrækkelig tid til, at medlemsstaterne kan foretage kontrollen effektivt og efterforske mistanke om momssvig eller opdage momssvig, og den er også rimelig i betragtning af den enorme mængde betalingsoplysninger og deres følsomhed i henseende til beskyttelse af personoplysninger.
- (14) Mens Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør have mulighed for at tilgå betalingsoplysninger, som er lagret i CESOP, med henblik på bekæmpelse af momssvig, bør behørigt befuldmægtigede personer fra Kommissionen kun have mulighed for at tilgå disse oplysninger med henblik på at udvikle og vedligeholde CESOP. Alle personer med adgang til disse oplysninger er bundet af reglerne om fortrolighed i forordning (EU) nr. 904/2010.
- (15) Da implementeringen af CESOP vil kræve ny teknologisk udvikling, er det nødvendigt at udskyde anvendelsen af denne forordning, således at medlemsstaterne og Kommissionen kan udvikle disse teknologier.
- (16) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de tekniske foranstaltninger til oprettelse og vedligeholdelse af CESOP, Kommissionens opgaver i forbindelse med den tekniske drift af CESOP, de tekniske detaljer for at sikre forbindelsen og den overordnede interoperabilitet mellem de nationale elektroniske systemer og CESOP, de elektroniske standardformularer for indhentning af oplysninger fra betalingstjenesteudbydere, de tekniske og andre detaljer vedrørende Eurofiscforbindelsesembedsmændenes adgang til oplysninger, de praktiske ordninger med henblik på at identificere de Eurofiscforbindelsesembedsmænd, der har adgang til CESOP, de procedurer, som muliggør vedtagelsen af de relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til udviklingen og driften af CESOP, medlemsstaternes og Kommissionens rolle og ansvar for så vidt angår funktionerne dataansvarlig og databehandler i henhold til forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725 og for så vidt angår procedureforanstaltningerne vedrørende Eurofisc. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (17) Momssvig er et fælles problem for alle medlemsstater. Medlemsstaterne alene har ikke de nødvendige oplysninger til at sikre, at momsreglerne for grænseoverskridende e-handel anvendes korrekt, eller til at bekæmpe momssvig vedrørende grænseoverskridende e-handel. Målet for denne forordning, nemlig at bekæmpe momssvig, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i tilfælde af grænseoverskridende e-handel, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (18) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger. I den henseende begrænser denne forordning strengt den mængde personoplysninger, der gøres tilgængelig for medlemsstaterne. Behandlingen af betalingsoplysninger i henhold til denne forordning bør kun ske med henblik på bekæmpelse af momssvig.
- (19) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den 14. marts 2019 ⁽⁸⁾.
- (20) Forordning (EU) nr. 904/2010 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende som litra s)-v):

- »s) »betalingstjenesteudbyder«: enhver af de kategorier af betalingstjenesteudbydere, som er anført i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 ^(*), eller en fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 32 i nævnte direktiv
- t) »betaling«: med forbehold af de undtagelser, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv (EU) 2015/2366, en betalingstransaktion som defineret i nævnte direktivs artikel 4, nr. 5), eller en pengeoverførsel som defineret i nævnte direktivs artikel 4, nr. 22)
- u) »betaler«: en betaler som defineret i artikel 4, nr. 8), i direktiv (EU) 2015/2366
- v) »betalingsmodtager«: en betalingsmodtager som defineret i artikel 4, nr. 9), i direktiv (EU) 2015/2366.

^(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).«

2) I kapitel V foretages følgende ændringer:

a) Titlen på kapitel V affattes således:

»INDSAMLING, LAGRING OG UDVEKSLING AF SPECIFIKKE OPLYSNINGER«.

b) Følgende overskrift indsættes før artikel 17:

»AFDELING 1

Automatisk adgang til specifikke oplysninger, der er lagret i nationale elektroniske systemer«.

c) Følgende afdeling indsættes efter artikel 24:

»AFDELING 2

Det centrale elektroniske system med betalingsoplysninger

Artikel 24a

Kommissionen udvikler, vedligeholder, hoster og driver teknisk et centralt elektronisk system med betalingsoplysninger (»CESOP«) med henblik på at efterforske mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.

Artikel 24b

1. Hver medlemsstat indsamler de oplysninger om betalingsmodtagere og betalinger, der er omhandlet i artikel 243b i direktiv 2006/112/EF.

⁽⁸⁾ EUT C 140 af 16.4.2019, s. 4.

Hver medlemsstat indsamler de i første afsnit omhandlede oplysninger fra betalingstjenesteudbydere:

- a) senest ved udgangen af den måned, der følger det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører
 - b) ved hjælp af en elektronisk standardformular.
2. Hver medlemsstat kan lagre oplysningerne indsamlet i overensstemmelse med stk. 1 i et nationalt elektronisk system.
3. Det centrale forbindelseskantor eller de forbindelseskantorer eller kompetente embedsmænd, som er udpeget af den kompetente myndighed i hver medlemsstat, fremsender de oplysninger, der er indsamlet i overensstemmelse med stk. 1, til CESOP senest den tiende dag i den anden måned efter det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører.

Artikel 24c

1. CESOP skal være i stand til med hensyn til de oplysninger, der fremsendes i henhold til artikel 24b, stk. 3:
 - a) at lagre oplysningerne
 - b) at aggregere oplysningerne for hver enkelt betalingsmodtager
 - c) at analysere de lagrede oplysninger sammen med de relevante målrettede oplysninger, der meddeles eller indsamles i medfør af denne forordning
 - d) at gøre de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b) og c), tilgængelige for Eurofiscforbindelsesembedsmænd, jf. artikel 36, stk. 1.
2. CESOP opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i en periode på højst fem år efter udløbet af det år, hvor oplysningerne blev overført til CESOP.

Artikel 24d

Kun Eurofiscforbindelsesembedsmænd, jf. artikel 36, stk. 1, som er i besiddelse af en personlig CESOP-brugeridentifikation, gives adgang til CESOP, hvis denne adgang sker i forbindelse med en efterforskning af mistanke om momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.

Artikel 24e

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter følgende:

- a) de tekniske foranstaltninger til oprettelse og vedligeholdelse af CESOP
- b) Kommissionens opgaver i forbindelse med den tekniske drift af CESOP
- c) de tekniske detaljer vedrørende den infrastruktur og de redskaber, der er nødvendige for at sikre forbindelsen og den overordnede interoperabilitet mellem de nationale elektroniske systemer, der er omhandlet i artikel 24b, og CESOP
- d) de elektroniske standardformularer, der er omhandlet i artikel 24b, stk. 1, andet afsnit, litra b)
- e) tekniske og andre detaljer vedrørende adgang til de oplysninger, der er omhandlet artikel 24c, stk. 1, litra d)
- f) de praktiske ordninger med henblik på at identificere de Eurofiscforbindelsesembedsmænd, jf. artikel 36, stk. 1, der vil have adgang til CESOP, i overensstemmelse med artikel 24d
- g) de procedurer, som Kommissionen til enhver tid vil anvende, og som sikrer, at de relevante tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til udviklingen og driften af CESOP anvendes
- h) medlemsstaternes og Kommissionens rolle og ansvar for så vidt angår funktionerne dataansvarlig og databehandler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*) og (EU) 2018/1725 (**).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 58, stk. 2.

Artikel 24f

1. (Udgifterne til oprettelse, drift og vedligeholdelse af CESOP afholdes over Unionens almindelige budget. Disse omkostninger omfatter omkostninger til den sikre forbindelse mellem CESOP og de nationale elektroniske systemer, jf. artikel 24b, stk. 2, samt til de tjenester, der er nødvendige for at varetage de opgaver, der er anført i artikel 24c, stk. 1.)
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne og er ansvarlige for alle nødvendige ændringer af dens nationale elektroniske system, jf. artikel 24b, stk. 2.«

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

3) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

1. Eurofiscformanden forelægger en årsrapport om aktiviteterne på samtlige arbejdsområder for det udvalg, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1. Årsrapporten skal mindst indeholde:

- a) det samlede antal adgange til CESOP
- b) de operationelle resultater på grundlag af de oplysninger, der er tilgået og behandlet i medfør af artikel 24d, som identificeret af Eurofiscforbindelsesembedsmænd
- c) en kvalitetsvurdering af de data, der er behandlet i CESOP.

2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedureforanstaltninger vedrørende Eurofisc. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.«

4) I artikel 55 indsættes følgende stykke:

»1a. De oplysninger, der er omhandlet i kapitel V, afdeling 2, må kun anvendes til de formål, der er omhandlet i stk. 1, og hvis de er blevet kontrolleret i forhold til andre skatteoplysninger, som er tilgængelige for medlemsstaternes kompetente myndigheder.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2020.

På Rådets vegne
Z. MARÍĆ
Formand